

РЕШЕНИЕ

№ 24311

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на
прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3983** по описа за **2026**
година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 63589/26.02.26г на И. Г. Н. от [населено място] и с
проц.представител адв. В. против Решение № 139/13.01.26г по нахд № 18272/24г на СРС, НО,
101ви състав, с което е потвърдено НП № 11-01-471/2.10.24г на Директор на АДФИ, с което на
касатора е наложено адм.наказание на осн. чл. 32 ал.1 т.1 от ЗДФИ -глоба в размер на 200лв за
нарушение на чл.13 ал.1 вр. ал.3 т.3 от ЗФУКПС.

В кас.жалба се твърди, че Решението е неправилно и проц. и мат.незаконосъобразно, като се
моли за отмяната му и отмяна на НП. Твърди се, че: СРС изобщо не е разгледало възраженията,
че дружеството не попада в обхвата на чл.2 ал.2 т.8 от ЗФУКПС/не е публично предприятие и не е
субект по см. на ЗФУКПС/, а наказаното лице/което е прокурист/- не е ръководител по см. на §1
т.8 от ДР на ЗФУКПС, а има само ограничения правомощия да представлява дружеството и не
изгражда и и управлява система за фин.управление и контрол. Ръководител е Председателят на
СД, съгласно Устава на дружеството, като в ЗФУКПС няма санкционна норма за описаното
нарушение. От друга страна санкционната норма от ЗДФИ не е приложима. В АУАН и НП
нарушението не е описано ясно и точно, като е налице противоречие между описанието на
нарушението и правната квалификация, не са разгледани от СРС възраженията на лицето/съдът
само преповтаря тезата на АНО/. Така и не става ясно дали се твърди изцяло липса на изградена
СФУК или се твърди липса на предв.контрол по конкретен договор. Има разминаване в периода

на прокуратата и извършване на плащанията по цитирания от АНО договор. В съд.заседание касаторът лично и с адв. В. поддържа кас.жалба, като представя лично написани от него писмени бележки. В тях се сочи, че всички разходи до 70000лева възложителят може да доказва и само с първични счетоводни документи - без да е налице сключен договор. Независимо от това, по разпореждане на касатора е била проведена процедура с 3 оферти и е сключен договор със спечелилия/всичко е качено на сайта на дружеството/.

Ответникът Директор на АДФИ се представлява от юрк.М., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, претендира юрк.възнаграждение, оспорва като прекомерен адв.хонорар на касатора. В писмени бележки се сочи, че: дружеството е публично такова по см. на чл.2 ал.2 т.8 от ЗФУКПС, доколкото е 100% собственост на НОИ/който е публична институция/, респ. над 50% от капитала на дружеството е държавен. В дружеството са функционирали СФУК, въведени именно на осн. ЗФУКПС. Прокуристът на такова търговско дружество е „ръководител“ по см. на ДР на ЗФУКПС, доколкото е лице, което управлява ТД. АУАН и НП съдържат всички реквизити и са проц. и мат.законосъобразни, нарушението е безспорно доказано и се изразява в бездействие на прокуриста на 20.07.23г /не е осигурил контролни дейности, включващи писмени политики и процедури за предварителен контрол за законосъобразност/, като е бил ръководител на организация от публичния сектор.

Прокурорът от СГП изразява становище за неоснователност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение Кас.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/в случая се твърди и проц.незаконосъобразност/.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

Кас.състав намира Решението на СРС за валидно и допустимо, както и за проц. законосъобразно, но за мат.незаконосъобразно, по следните съображения:

Спорът между страните е правен, като няма спор по фактите. А те са следните:

На 13.05.24г инспектор от АДФИ извършва проверка на „ПРО“ ЕАД относно спазването на норм.актове при сключването на Договор № 35/20.07.23г между дружеството и „ТЕЛЕЛИНК БИЗНЕС СЪРВИСИС „ЕАД. Видно от съставения при проверката- КП от 13.05.24г /подписан от прокуриста на „ПРО“ ЕАД към този момент-Н./, като в 6 точки са отразени установените към

13.05.24г нередности. По т.5 е посочено, че прокуристът И. Н. не е изпълнил Заповед № 43/15.05.10г относно Вътрешни правила за полагане на двоен подпис. В останалите точки е посочено, че в „ПРО“ ЕАД няма въведена СФУК и не са осигурени контролни дейности, включващи писмени политики и процедури за предварителен контрол за законосъобразност; в щатното разписание няма длъжност финансов контролор; при подписване на Договор № 35/20.07.23г и на платежни нареждания от 01.08.23г и от 20.12.23г- не са попълнени контролни листи, удостоверяващи извършен предварителен контрол преди поемане на задължението по договора, респ. преди извършване на разхода.

Със Заповед № 43/15.03.10г на прокурист на „ПРО“ ЕАД са утвърдени Вътрешни правила за прилагане на система на двоен подпис в централното управление и в клоновете на ТД-считано от 01.03.10г. Видно от самите Вътрешни правила/приети на осн. чл.2 ал.2 т.7 и чл.13 ал.3 т.3 от ЗФУКПС и ЗСч/, те са част от Вътрешните правила за изграждане и функциониране на СФУК на ТД и клоновете му, като двоен подпис се полага задължително при поемане на задължение и извършване на разход- независимо от размера им. За централното управление на ТД- двоен подпис се полага от прокуриста и главния счетоводител /или лицето, отговорно за счетов.операции/. Контролът по спазването на Вътрешните правила е на отдел „Одит, оценка и контрол“ при „ПРО“ ЕАД.

Договор № 35/20.07.23г между дружеството и „ТЕЛЕЛИНК БИЗНЕС СЪРВИСИС „ЕАД/касае киберсигурност и обработване на лични данни/, е подписан на 10.07.23г само от прокуриста на дружеството И. Н.. Стойността на Договора е 20000лева без ДДС, платима на 2 вноски- 6000лева без ДДС /7200лева платени на 01.08.23г/ и 14000лева без ДДС/16800лева с ДДС платени на 20.12.23г/. С приемо-предавателен протокол от 14.12.23г - ТД приема услугите по Договора от изпълнителя.

И. Н. е избран от СД на ТД за прокурист на 06.12.22г/вписано в ТР на 12.02.22г/ и е освободен от СД на ТД /но без да го освобождава от отговорност/- на 11.09.23г /вписано в ТР на 26.09.23г/. Следователно, в периода 12.02.23г- 26.09.23г Н. е прокурист на ТД, като съгл. решението на СД на ТД от 06.12.23г- ТД се представлява от Председателя на СД, Зам.Председателя на СД и Прокуриста- заедно и поотделно. Тук Кас.състав ще посочи, че следва да се прави разлика между поемане на задължение и извършване на разход/за което е нужен двоен подпис/ и представителство на ЮЛ пред 3ти лица/което прокуристът може да прави сам, стига да не поема задължения и да не прави разходи/.

Въз основа на КП от 13.05.24г за извършената проверка, на 15.05.24г е съставен АУАН. От това следва да се изведе извода, че АУАН е свързан с т.5 от КП / прокуристът И. Н. не е изпълнил Заповед № 43/15.05.10г относно Вътрешни правила за полагане на двоен подпис/.

С АУАН обаче на Н. се повдига обвинение, че е нарушил чл.13 ал.1 вр. ал.3 т.3 от ЗФУКПС, като на 20.07.23г в качеството си на прокурист и ръководител на организация от публичния сектор по чл.2 ал.2 т.8 от ЗФУКПС- не е осигурил контролни дейности, включващи писмени политики и процедури за предварителен контрол за законосъобразност. В АУАН нарушението е описано по следния начин: при сключване на Договора/на 10.07.23г/ и двете плащания по него /на 01.08.23г и 20.12.23г/ няма въведена СФУК и не са попълнени контролни листи, в резултат на което е поето задължение и извършен разход в размер на 24000лева с ДДС-без да е извършен предварителен

контрол за законосъобразност/в щатното разписание няма длъжност финансов контролър/.

Върху АУАН Н. е изписал възражение- че са нарушени и чл.2 и чл.42 ал.1 т.4 и 5 от ЗАНН, т.е. че адм.нарушения и наказания се установяват със закон, като в АУАН се описват нарушенията и обстоятелствата на извършването му, както и нарушените правни норми. На 21.05.24г Н. депозира и отделно възражение, в което подробно развива доводите си.

На 22.10.24г е издадено НП, което възпроизвежда изцяло АУАН и приема възраженията за неоснователни, като се налага в условията на чл.3 ал.2 от ЗАНН/настъпил по-благоприятен закон/- наказание глоба в мин.размер от 200лв.

СРС потвърждава НП, като приема, че АУАН и НП съдържат достатъчно точно и ясно описание на нарушението и то е безспорно доказано, като не е маловажно.

Кас.състав намира точно обратното- с АУАН се повдига обвинението и се очертават границите, в които лицето следва да организира защитата си. И до момента за Кас.състав не става ясно защо е наказан прокуриста:

- защото към 20.07.23г като ръководител на организация от публичния сектор не е осигурил контролни дейности, включващи писмени политики и процедури за предварителен контрол за законосъобразност;
- или защото към 10.07.23г, 01.08.23г и 20.12.23г няма въведена СФУК;
- или защото към 10.07.23г, 01.08.23г и 20.12.23г не са попълнени контролни листи;
- или защото е поето задължение и извършен разход в размер на 24000лева с ДДС-без да е извършен предварителен контрол за законосъобразност;
- или защото в длъжностното разписание няма длъжност финансов контролър;
- или защото не е изпълнил Заповед № 43/15.05.10г относно Вътрешни правила за полагане на двоен подпис.

Налице е още в АУАН/пресъздадено и в НП/- противоречие между описанието на нарушението и неговата правна квалификация, като описанието в АУАН/и в НП/ всъщност е за няколко отделни нарушения. Следва да се подчертае, че Договорът е подписан на 10.07.23г, въпреки че е изведен с №35/20.07.23г, като при второто плащане на 20.12.23г - Н. вече не е прокурист. Следователно, ако нарушението му касае подписването на Договора и извършените разходи във връзка с него, то той би могъл да носи отговорност само за нарушения на 10.07.23г и плащане на 01.08.23г. От АУАН и НП обаче е видно, че нарушението е извършено на 20.07.23г. следователно, неточна е и датата на нарушението. Едва ако има ясно и точно повдигнато обвинение с АУАН, би могло да се проверява от съда- дали лицето се явява надлежен субект на това нарушение. Като не е ясно за кое точно нарушение му се повдига обвинение и кога е било извършено то, е невъзможно да се преценява от съда - дали лицето би могло да е надлежен субект на това нарушение.

НП е мат. незаконосъобразно /налице е противоречие между правна квалификация и описание на нарушението/, като в хода на адм.нак.производство са допуснати и съществени нарушения на

правото на защита на лицето- обвинението му е повдигнато порочно с АУАН /до степен да не става ясно срещу какво точно да организира защитата си/. АНО е следвало да разгледа възраженията и да ги приеме за основателни – като за начало в частта им, че не става ясно от АУАН какво е нарушението. Вместо това АНО пресъздава напълно АУАН.

Същото е сторил и СРС- пресъздал е напълно НП. Като не е установил, че НП е мат. и проц.незаконосъобразно, СРС е постановил мат.незаконосъобразно решение. Същото следва да се отмени и Кас.състав да се произнесе по същество /доколкото решението на СРС не е проц.незаконосъобразно и не се налага връщането му за ново разглеждане/ - като отмени и НП като проц. имат.незаконосъобразно /пороците на АУАН са толкова съществени, че не могат да бъдат санирани/.

При този изход на спора, на касатора се дължат разноски по чл.143 от АПК вр. ЗАНН, но той не е претендирал такива.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 и чл.222 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 139/13.01.26г по нахд № 18272/24г на СРС, НО, 101ви състав, по кас.жалба вх.№ 63589/26.02.26г на И. Г. Н. от [населено място]

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ НП № 11-01-471/2.10.24г на Директор на АДФИ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: